

NÁZEV PRÁCE:	Zvolen(á) asanácia bloku
DIPLOMANT:	bc. Marek BARJAK
VEDOUcí DIPL. PRÁCE:	prof. Ing. arch. Michal KOHOUT
KONZULTANT:	doc. Ing. arch. David TICHÝ, Ph.D.,
ŠKOLA, ROK:	FA ČVUT Praha, ZS 2020/21

Zadání a cíl

Zadání diplomové práce je revitalizace bloku tzv. Jegorových kasáren při severozápadním okraji širšího centra města Zvolen. Součástí řešení má být nejen samotný návrh, ale i jeho abstrakce do regulativů definující pravidla budoucí zástavby.

Analýza

Návrh je zpracován na základě předdiplomního semináře, ve kterém diplomant vyhledával samotnou lokalitu a sestavoval hlavní témata zadání. Analytická část je podrobná, až místy zahlucující. I s ohledem na to chybí její shrnutí do jasně a přehledně formulovaných závěrů organizovaných po tématech: např. sociodemografický profil obyvatel a struktura bytového fondu, problémový výkres regulace a technických podmínek, krajinné vztahy + prostranství, charakter okolní zástavby, dopravní situace jednotlivých módů, významná témata a jejich důsledky pro návrh. Spojená část Analýzy-Koncept, je proto málo přehledná (obtěžně se odlišují danosti od samotného návrhu), působí místy téžovitě (např. text o Baugruppe) a některá zajímavá sdělení (struktura bytového fondu, témata k řešení atd.) zanikají

Urbanismus

Návrh výrazným způsobem zasahuje do stávající struktury bloku i částečně i širšího území. Původní velký městský blok (cca 270/170 m) typický pro tuto část Zvolena, dělí na dva základní urbánní bloky, které jsou ještě dále členěny na menší celky navrženou sekundární prostupností. Je zvolen systém relativně nízké zástavby (3-4NP) s vysokým procentem zastavěné plochy. Takto vysoká zastavěnost pozemku i množství a uspořádání vnitroblokových prostupů (zejména v jižním, větším bloku, kde působí až nepřehledně) nepůsobí v konečném důsledku zcela přesvědčivě.

Pozitivním motivem je myšlenka nového nábřeží na severní straně parcely směrem k řece Hron. Je tak založeno velkorysejší pojetí potenciálně významného městského veřejného prostranstvím. Jen škoda, že tomuto pojetí neodpovídá i naznačení příčného profilu prostranství. Ocenit lze využití terénního rozdílu mezi úrovní vnitrobloku a ulice Hať Podharajch pro potřeby parkování. Jinak volba podzemních parkování v převážné části projektu by pravděpodobně působila těžkosti ekonomické proveditelnosti.

Koncepce objektů

Při koncipování zástavby bloků modeloval diplomant nejprve rámcové zadání pomocí předpokládaných cílových skupin obyvatel i typu

stavebníka a posléze se ho snažil naplnit. To je jistě dobrá metoda, předpokladem její úspěšné aplikace je ovšem nalezení jasného vztahu mezi konkrétními skupinami uživatelů, zvolenou polohou domů i jejich typologií. Toto se v návrhu daří jen částečně - např. při stanovení velikostní skladby bytů či u domova důchodců, nebo zapojením širší typologické škály (townhousy). Naopak jiná místa vynívají v tomto směru ne zcela intuitivně. Není např. jasné, co si představit pod pojmem „městské nájemní byty vyššího standardu“ a jak tuto představu naplňují zvolená pavlačová dispoziční schémata. Zároveň je při aplikaci této metody nutné udržet určitý nadhled, jinak se užitečná pomůcka, může změnit – zvláště není-li podrobněji vysvětlena logika jejího fungování – ve zdánlivě náhodný výběr. I ten lze ovšem v posledku přijmout, jako ilustraci a nástroj ověřování parametrů zástavby.

Návrh

Dispozice jsou řešeny pouze schematicky, což je při měřítku návrhu pochopitelné. Nicméně i tak vykazují určité problematické prvky: vedle již zmíněných pavlačí jsou to zdvojené prvky vertikálních či horizontálních komunikací (objekty na SV a SZ nároží. Problematická je i souvislost řešení nadzemních hmot (vč. vertikálních komunikací) s organizací podzemních garáží, které by bylo pravděpodobně rozumné sdružovat do větších, hospodárnějších celků. Minimálně tam, kde se investiční korelace dá očekávat („Klastr“). Rovněž venkovní parkování, resp. uliční profily, jichž jsou součástí, jsou řešeny schematicky.

Pozitivním rysem je snaha dosáhnout městského charakteru místa i posílením funkčního skladby. I zde však by bylo potřeba jasněji vysvětlit intenci (minimálně legendou) za rozmístěním jednotlivých aktivit. Místy působí nesamozřejmě: např. na atraktivním severozápadním nároží je logická spíše kavárna/cukrárna apod., než prodejna potravin; corner-shop lze čekat spíše v těžišti zástavby. Aktivní parter ve středu krátké spojovací ulice je pravděpodobně rovněž optimistickým předpokladem.

Pozitivem je práce s plnou škálou venkovních prostranství (soukromá / polosoukromá / poloveřejná / veřejná). Chtělo by to však naznačit, byť např. pouze referencí, i jejich rozhraní. I venkovní prostranství vnitrobloků či nově koncipované příčné ulice by bylo dobré rozpracovat ještě o něco podrobněji, aby více vynikl záměr. Nejvíce vypovídající jsou v tomto směru – kromě dispozičních schémat – nakonec především vizualizace.

Rovněž koncepce přírodních ploch je spíše slovně naznačena.

Regulační část projektu (především str. 104-105) je provedena značně doslovně. Při skutečné regulaci by bylo nutné více abstrahovat a užívat standardní prvky (přesnější vymezení uličních a stavebních čar, hloubky zastavění, určení objemu zástavby, zadání prostupů atd.). Současně by i návrh sám musel být formulován v obecnějších principech, resp. mělo by být patrnější, co je koncepční zásada a co její ilustrace.

Formální aspekty

Projekt je graficky zpracován na odpovídající úrovni. Ocenit lze zejména množství vysvětlujících schémat a grafů i vizualizace. Určitou slabinou je tón textové části, která místy působí příliš hovorově. Co může být někde (úvod) oživením a působit sympaticky zaujatě, již ve věcných popisech překáží.

Závěr

Diplomant splnil i přes drobné odchylky (podrobnost některých výkresů, např. venkovní úpravy) zadání a svou práci prokázal potřebnou míru profesionality. Diplomant postupoval ve své práci vzhledem k situaci zcela samostatně.

Práci doporučujeme k přijetí a hodnotíme ji stupněm D (uspokojivě).

V Praze dne 30. 1. 2021

prof. Ing. arch. Michal Kohout
doc. Ing. arch. David Tichý, Ph.D.